

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29361/2023
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Зоран Гроздановић из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник адвокат Новица Пантић из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 897/23 (2017) од 27.07.2023. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 897/23 (2017) од 27.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 897/23 (2017) од 27.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 2465/21 – 71 од 05.05.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да конституисану стварну службеност делимичном пресудом Основног суда у Пожаревцу П 702/15 од 30.12.2016. године, колског и пешачког пролаза преко послужних парцела тужилаца описаних у овом ставу изреке, врши са пажњом доброг домаћина тако што ће капију која постоји и обезбеђује те катастарске парцеле од које ће кључеве имати и тужиоци и тужена, држати затвореном преко дана, а закључавати од 20,00 до 06,00 часова, а тужена ће своје ствари и возило, као и возила других лица која долазе код тужене држати на својој к.п. ..., ван парцела тужилаца. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 299.250,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 897/23 (2017) од 27.07.2023. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Тужиоци су одговорили на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка нису тражили.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ чинидба везана за конституисану стварну службеност, те је оцењено да је тужбени захтев тужилаца основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Без утицаја је указивање ревидента на учињену битну повреду одредаба парничног поступка од стране другостепеног суда, имајући у виду да посебна ревизија не може да се изјави из овог законског разлога, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, већ само због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради чинидбе тужиоци су поднели 12.12.2017. године, а утврђена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, те вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић